

- BIULETYN NR 32 -

- GRUDZIEŃ 2022 -

Agri Plus

projekt okładki:
Oliwia Topolska

Szanowni Czytelnicy!

Mamy przyjemność przekazać Wam kolejny, świąteczny numer naszego Biuletynu Agri Plus.

Po trudach i wielu niespodziewanych momentach mijającego roku przychodzi czas refleksji, chwili upragnionego spokoju i uśmiechu. To szczególne chwile dla rodziny i osób nam bliskich, dla których nie zawsze mamy czas w ciągu roku.

Życzymy Państwu zdrowych, spokojnych i radosnych Świąt Bożego Narodzenia oraz wszystkiego co najlepsze w Nowym, 2023 Roku.

Wesołych Świąt!
Zarząd Agri Plus

ROK 2022 W TELEGRAFICZNYM SKRÓCIE

Patrząc na ostatnie 12 miesięcy wstecz nie sposób zauważyć, że rok 2022 obfitował w wiele wydarzeń, które nie pozwalały Nam Wszystkim się nudzić. Był to rok trudny dla całej branży, pełen ogromnych wyzwań i bardzo trudnych decyzji. Ale jednocześnie był to kolejny rok, który pokazał jak mocną i stabilną firmą jest AGRI PLUS.

Pomijając sytuację makro ekonomiczną, na którą nie mamy żadnego wpływu, jest kilka bardzo fajnych rzeczy, na które pragnę zwrócić uwagę

W roku 2022 odnotowano jedynie 14 ognisk ASF u trzody chlewnej, w porównaniu z rokiem 2021, w którym były 124 ogniska, to ogromna różnica. W 2022 na fermach współpracujących z Agri Plus nie było żadnego ogniska. To sukces patrząc na skalę produkcji. Taki stan rzeczy mógł zaistnieć tylko dzięki ciągłemu procesowi podnoszenia standardów bioasekuracji na fermach, dzięki codziennej pracy wszystkich Naszych partnerów/hodowców, Naszych Svm i Koordynatorów.

W sierpniu 2022 nastąpiła zmiana zaliczek dla wszystkich profilów produkcji oraz zostały podniesione stawki maksymalne. Z miesiąca na miesiąc coraz większa grupa hodowców uzyskuje tzw. maxa w każdym typie produkcji. Na coraz lepsze wyniki produkcyjne: zużycie paszy, śmiertelność, przyrosty dobowe, bo to one generują wysokość stawek, ma wpływ wiele czynników - jednym z nich jest standard fermy (metraż, karmniki, poidła, wentylacja), ale wg. mnie najważniejsze jest zaangażowanie hodowcy w to co robi.

Wprowadzamy nowe rozwiązania, aby nasza produkcja spełniała najwyższe normy związane z przepisami dobrostanu, które są procesem podlegającym ciągłym zmianom.

Obecnie 63% ferm zarodowych nie kastruje zwierząt, program knur budzi sporo emocji, ale to przyszłość hodowli zwierząt w Europie. My już to robimy, oczywiście cały czas się uczymy, wyciągamy wnioski, wprowadzamy nowe rozwiązania ograniczające agresję zwierząt.

Intensyfikujemy nasze działania mające na celu całkowite zaprzestanie obcinania ogonów.

Cały czas chcemy jako Agri Plus zwiększać produkcję, rozwijać miejsca tuczowe w oparciu o współpracę z fermami o najwyższych standardach dobrostanu, bioasekuracji oraz infrastruktury. Jednak musi to być rozwój zrównoważony, bardzo mocno połączony z rozwojem małych, rodzinnych ferm zarodowych.

Dziękuję Wszystkim za ten niesamowicie ciężki i trudny rok.

Pragnę złożyć Wszystkim życzenia spokojnych, rodzinnych, pogodnych Świąt Bożego Narodzenia, a na nadchodzący 2023 życzyć sił, wiary i optymizmu.

Paweł Boroń
Dyrektor Produkcji ds. Warchlakarni i Tuczarni

GRÓDKI: OD KRÓW MLECZNYCH DO FERMY MACIOR

Gospodarstwo państwa Piotra i Teresy Stempki związane jest z Agri Plus od ponad dwóch lat. Produkcją zwierzęcą jednak zajmują się znacznie dłużej, ponieważ obecna chlewnia przed modernizacją była oborą utrzymującą około 100 sztuk bydła mlecznego. Pan Piotr wraz z żoną podjęli się przekształcenia istniejącego budynku inwentarskiego w chlewnię. Pod koniec ubiegłego roku podjęli decyzję o rozpoczęciu współpracy jako ferma macierzysta produkująca w systemie 5 tygodniowym i odstawiającym warchlaka 15 kilogramowego.

Właściciele fermy modernizowali swój budynek we własnym zakresie, na bazie materiałów pochodzących z ferm Duńskich, jednak pod baczным okiem zespołu ds. rozwoju, który odpowiada za technologie i wszelkie wysokie standardy jakimi kierujemy się w produkcji zwierzęcej. Jakość klatek niskiej i wysokiej ciąży, oświetlenie, wentylacja, system zadawania paszy zostały dostosowane tak, aby zapewnić lochom dobrostan oraz wykorzystać w pełni ich potencjał.

W marcu tego roku wstawiliśmy pierwsze loszki, które od razu rozpoczęły pracę z knurem i zostały uformowane w grupę do synchronizacji rui. Pierwsza grupa została pokryta w tygodniu 17 ze skutecznością krycia 92,6%. Mimo początkowych obaw właścicieli czy odnajdą się w nowej formie produkcji, pierwsza, jak i kolejne 3 grupy, w których kryte były same loszki wyszły bardzo dobrze. Osiągnęli w pozostałych grupach skuteczności : 98,2%, 100% oraz 96,2%.

Loszki, którymi zasiedlamy nowe fermy, oraz które wykorzystujemy do remontu stad cechują się ogromnym potencjałem genetycznym. W mijającym już roku miałam okazję rozpoczynać produkcję na 6 nowych fermach macierzystych, które podobnie jak Gródki będą produkować w rytmie pięciodniowym. Praca z loszkami, jaką wykonał zespół GDU na przestrzeni ostatnich lat jest znacząca. Przy dodatkowym wkładzie pracy ferm macierzystych jesteśmy w stanie uzyskać średnią żywo urodzonych prosiąt od pierwiastek powyżej 16, a nawet 17 sztuk.

Sektor porodowy posiada wszelkie niezbędne wyposażenie, które pozwala na utrzymanie wysokiej zdrowotności prosiąt oraz niskiej śmiertelności przedodsadzeniowej. Wieńcząc całość produkcji warchlakarnia, swoją technologią pozwala na utrzymanie niskiej śmiertelności warchlaków oraz wysoką, średnią masę ciała sprzedawanych zwierząt. Oba te sektory są sercem fermy, co widać nie tylko w liczbach. Kondycja odsadzonych macior jest doskonała. Prosięta, poprzez systematyczną pracę przy nich, są bardzo dobrze przygotowane do odsadzenia na wewnętrzną warchlakarnię.

Do dnia dzisiejszego wyprosiły się na fermie 3 grupy, dla których średnia skuteczność wyproseniowa wynosi 92,1% (grupa ze skutecznością krycia 100% wyprosiła się w 96,3%). Średnia żywo urodzona na fermie wynosi 16 prosiąt od maciory. Śmiertelność przed odsadzeniową z dwóch grup wynosi 12,3%, a upadki na warchlakarni nie przekroczyły 1%. Średnia masa ciała warchlaków z pierwszej sprzedaży wyniosła 16,6kg.

Wątpliwości i obawy towarzyszące przekształceniu profilu produkcji szybko odeszły na bok, a właściciele doskonale odnaleźli się w prowadzeniu fermy macior. Są bardzo dociekliwi i zaangażowani w każdy proces produkcji. Rozmowy podczas wizyt na fermie są zawsze pełne szczegółowych pytań i intensywnej dyskusji. Wspólna praca z hodowcami takimi jak państwo Teresa i Piotr Stempka to wartość dodana i życząc każdemu takich hodowców.

*Ewelina Glaza
Kierownik Produkcji*

PROGRAM ROZWOJU MAŁYCH FERM MACIERZYSTYCH W PIGUŁCE

Od maja 2021 jako Dział Rozwoju pracujemy nad nawiązywaniem współpracy z gospodarstwami utrzymującymi stada macior. Na przestrzeni 1,5 roku udało się nam pozyskać miejsca dla przeszło 10 tys. loch, a większość z nich już produkuje prosięta, które dalej zasiedlają obiekty tuczarskie. Część ferm macierzystych programu zaczęła działać po uprzedniej modernizacji dostępnych budynków inwentarskich, inne przystąpiły do niego w „kształcie”, w jakim funkcjonowały dotychczas.

Produkcja prosiąt jest podstawą pracy naszej firmy. To dzięki sukcesom osiąganym na tym polu – jak coraz lepsze wskaźniki ilości prosiąt żywourodzonych oraz odchowanych przez lochę w ciągu roku, możemy dostarczać hodowcom większą liczbę warchlaków polskiego pochodzenia. Do tej pory najczęściej wdrażanym systemem produkcji we współpracujących gospodarstwach jest cykl 5-cio tygodniowy. Porody odbywają się w nich, jak wskazuje nazwa, co 5 tygodni. Podobnie jest z pozostałymi etapami produkcji – inseminacją, odsadzeniem, zasiedleniem odchowni i transportem prosiąt. Warchlaki opuszczają fermy macierzyste w wadze około 15 kg.

*Karolina Roszkowska
Lekarz Weterynarii*

SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE DOSTĘPNE SĄ U NASZYCH PRZEDSTAWICIELI:

Karolina Roszkowska – Polska Północno – Wschodnia – **tel. 668 153 550**

Michał Trałka – Polska Północno – Zachodnia – **tel. 606 920 569**

Maciej Machnik – Polska Centralna – **tel. 600 237 592**

Mariusz Rybak – Polska Południowo – Wschodnia – **tel. 606 784 834**

Błażej Kaczor – Polska Południowo – Zachodnia – **tel. 728 479 267**

ŻYWIENIE WYSOKOPRODUKCYJNYCH LOCH

Wzrost produktywności loch wiąże się ze wzrostem ich zapotrzebowania na składniki pokarmowe, szczególnie w okresie laktacji. By sprostać tym wymaganiom lochy powinny być w odpowiedniej kondycji przed oproszeniem. Stymuluje ona wyższe pobranie paszy oraz pozytywnie wpływa na wydajność w fazie laktacji. Określając właściwą kondycję lochy powinniśmy sugerować się grubością słoniny (celem jest słonina grubości 14-16 mm przy porodzie oraz 12-14 po odsadzeniu). Ważne jest także zapobieganie nadmiernemu otluszczeniu zwierząt gdyż skutkuje to niższym pobraniem paszy w okresie laktacji i utrudnionymi porodami. Kondycja po oproszeniu ma również bezpośredni wpływ na mleczność, masę miotu, jakość oocytów i zarodków.

Ciażę u loch możemy podzielić na dwa okresy zakończone okresem przejściowym.

W pierwszym okresie najważniejsze jest aby odbudować kondycję lochy po wyproszeniu i laktacji, uniknąć nadmiernej resorpcji zarodków oraz zwiększyć zdolność pobrania paszy. W trakcie tego okresu zaspokajane są głównie potrzeby bytowe oraz pokrywane jest zapotrzebowanie na rozwój płodów w macicy. Pasza na ten okres charakteryzuje się wysoką zawartością włókna (pasza 210), którego źródłem są m.in. jęczmień, wysłodki buraczane, otręby pszenne, łuska sojowa, śruta słonecznikowa i śruta rzepakowa. Włókno fermentujące zawarte między innymi w wysłodkach buraczanych i łusce sojowej ulega rozkładowi w jelicie grubym i stanowi bogate źródło wolnych kwasów tłuszczowych, które dostarczają energię na poziomie komórkowym, co wpływa na rozwój zarodków i płodów w macicy. Zwierzęta spożywające paszę bogatą w włókno są syte i spokojne.

W drugim okresie (powyżej 90 dnia ciąży) mówimy o lochach w wysokiej ciąży. Jest to okres, w którym następuje intensywny przyrost masy płodów oraz rozwój gruczołu mlekowego. W tym okresie zwiększa się zapotrzebowanie produkcyjne zwierząt. W żywieniu loch wysokoprośnych powinniśmy zapewnić zbilansowaną paszę, co będzie wpływać na prawidłowy rozwój ciąży, a także umożliwi zgromadzenie puli składników zapasowych, które zostaną wykorzystane w okresie laktacji. Nadmierne otluszczenie w trzydziestu ostatnich dniach ciąży prowadzi do niewrażliwości na glukozę i insulinę (insulinooporność), co prowadzi do ich dużej koncentracji w surowicy krwi. Prosięta od takich loch posiadają brak tolerancji na insulinę i glukozę przy ich jednoczesnym wysokim poziomie, prowadzi to do zwiększonych upadków.

Okres przejściowy zaczyna się tydzień przed porodem, a kończy tydzień po nim. W tym czasie stymulujemy lochy do produkcji dobrej jakości siary i mleka oraz zwiększamy wagę urodzeniową i żywotność prosiąt. Żywienie loch w ostatnim tygodniu ciąży (początek okresu przejściowego) warunkuje jakości i ilość siary. Pasza na ten okres ma zapewnić bezproblemowe przejście pomiędzy okresem prośności i laktacji oraz zapobiegać zaparciom w okresie okołoporodowym. Pasza przejściowa (pasza 310) powinna charakteryzować się niskim poziomem białka (aminokwasów) i energii. Źródłem energii w tej paszy powinny być węglowodany fermentujące, które dostarczają wolne kwasy tłuszczowe, oraz skrobia będąca prekursorem cukrów prostych. Jest to okres, w którym rozpoczyna się negatywny bilans energii (NEB) i lizyny związany z produkcją mleka, który równoważy się dopiero około 14 dnia laktacji i powinien być jak najkrótszy.

Zwierzęta zutuczone z insulinoopornością mają problem z pobraniem paszy i z wejściem w laktację. W ich przypadku ujemny bilans energii pogłębia się. Obecnie hodowane świny charakteryzują się o wiele większym umięśnieniem niż otluszczeniem, w związku z czym ujemny bilans energii jest o wiele wyższy niż lizyny.

Po porodzie locha wchodzi w laktację, w tym okresie negatywny bilans energetyczny (NEB) osiąga wysokie wartości. Celem i kluczem do osiągnięcia dobrych wyników produkcyjnych jest skrócenie okresu NEB, powinno się zapewnić lochom dostęp ad libitum do wody i paszy oraz zachęcać je do pobierania jak największej jej ilości, aby czerpały substancje odżywcze z paszy i nie zużywały tak dużo zapasów zgromadzonych w tkankach.

Mleczność jest limitowana głównie poprzez energię i pobranie paszy. Od 65% do 85% zapotrzebowania na energię loch w laktacji, stanowi zapotrzebowanie na produkcję mleka. Pasza na okres laktacji (325) powinna być bogata w skrobię, która jest źródłem glukozy będącej substratem do produkcji laktozy. Głównym źródłem skrobi w paszy 325 są zboża: jęczmień, pszenica i kukurydza. Dodatkowo skrobia i cukry proste są składnikami, które mają wpływ na wydzielanie insuliny, a poprzez to na wzrost produkcji mleka i zmniejszenie utraty masy ciała. Podczas laktacji odwrotnie niż pod koniec ciąży dążymy do wysokiego poziomu skrobi w paszy oraz glukozy i insuliny we krwi. Jest to spowodowane zmianą w metabolizmie lochy.

Pobranie paszy na początku laktacji determinuje jej szczyt, a najlepsze wyniki osiągane są przy zastosowaniu paszy przejściowej o niskiej zawartości energii i lizyny (pasza 310) oraz paszy laktacyjnej (pasza 325) o wyższej zawartości energii i lizyny. Przekłada się to bezpośrednio na rezultat produkcyjny prosiąt w tym i kolejnym miocie. Zapotrzebowanie na paszę w laktacji wyliczyć można stosując następujący wzór: $1\% \text{ mc lochy} + 0,5 \text{ kg na 1 prosię}$.

W przypadku niskiego pobrania paszy w ostatnim tygodniu laktacji, dochodzi do nieprawidłowości w rozwoju i dojrzewaniu oocytów. Mniej zarodków przeżywa kolejną ciążę, a prosięta charakteryzują się mniejszymi rozmiarami i niższą wagą urodzeniową. Jeżeli locha pobiera za małe ilości paszy znajduje się ona dalej w negatywnym bilansie energetycznym – białkowym; nie pozwala jej to na wydajną produkcję mleka oraz jednoczesny rozwój oocytów do następnej ciąży (trwa on 21 dni) w związku z tym zarodki będą gorszej jakości.

Prawidłowo zarządzając żywieniem loch dajemy prosiętom lepszy start na wymagający okres odsadzenia i tuczu, a nam lepsze wyniki produkcyjne.

Marta Krejačić
Specjalista ds. Optymalizacji i Doskonalenia

PRZYGOTOWANIE BUDYNKÓW DO WSTAWIENIA ORAZ POSTĘPOWANIE Z PISKŁĘTAMI GWARANCJĄ DOBREGO ODCHOWU KUR BROJLERÓW

Coraz bardziej intensywna produkcja drobiarska w Polsce i na świecie polegająca na utrzymaniu kur brojlerów w pomieszczeniach zamkniętych, często bezokiennych, z kontrolowanym mikroklimatem i wysokim stopniem zautomatyzowania czynności wykonywanych na kurniku wymusza na hodowcach stworzenie jak najlepszych warunków do ich prawidłowego wzrostu i rozwoju. Izolacja od środowiska otaczającego kurnik daje możliwość dla hodowców na stworzenie optymalnych i korzystnych warunków już od samego początku życia piskląt w kurniku.

Ważnym etapem w cyklu produkcyjnym, pod względem kompleksowego przygotowania jest moment wstawienia piskląt – ważne jest przygotowanie obiektu i personelu.

Do najważniejszych elementów, na które w szczególności hodowcy, personel pracujący na fermie, jak i lekarz prowadzący stado powinni zwrócić szczególną uwagę, należą m.in.:

- BIOASEKURACJA FERMY I DEZYNFEKCJA WYKONANA PRZED WSTAWIENIEM -

Te dwa elementy pozwalają hodowcy na zabezpieczenie przed potencjalnymi wektorami chorób takich jak np. grypa ptaków, Salmonella Spp. oraz szereg innych patogenów mogących oddziaływać na ptaki przebywające w kurniku.

Do najczęstszych wektorów chorób należą samochody wizytujące fermę – dostawcy piskląt i paszy, osoby pomagające przy rozładunku piskląt.

Gryzonie, owady, jak również zwierzęta towarzyszące obecne na terenie fermy mogą być potencjalnym mechanicznym wektorem rozprzestrzeniania patogenów, dlatego hodowca powinien skutecznie ograniczyć ryzyko poprzez skuteczne, systematyczne zabiegi dezynsekcji i deratyzacji. Odpowiednio rozłożone i nasączone odpowiednim środkiem maty dezynfekcyjne, dostęp do opryskiwaczy, dzięki którym kierowca zabezpieczy samochód już od bramy, osłony na buty i jednorazowy strój ochronny dla pracowników i osób wizytujących fermę odgrywają niezwykle istotny element zabezpieczenia fermy.

- TEMPERATURA PANUJĄCA NA KURNIKU ORAZ WYGRZANIE POSADZKI I SPRAWNY SYSTEM WENTYLACJI -

Na temperaturę na kurniku wpływ ma kilka czynników: izolacja termiczna ścian i stropu, system ogrzewania oraz system wentylacji i wymiany powietrza.

Pisklęta w odróżnieniu od ptaków dorosłych nie mają wykształconego ośrodka termoregulacji i wymagają wyższej temperatury niż ptaki dorosłe. Ważne jest zatem, aby jeszcze przed wstawieniem piskląt odpowiednio nagrzać kurnik i posadzkę.

Zbyt niska temperatura powodować będzie zbijanie się ptaków w grupki i w efekcie wychłodzenie piskląt. Szczególnie należy pamiętać w sytuacji, gdy średnia waga piskląt, które przyjechały na fermę jest mniejsza niż 40 gram.

Ponieważ ptaki tracą większość ciepła ciała przez kontakt z podłogą, zimna podłoga może je łatwo ochłodzić, nawet gdy temperatura powietrza jest odpowiednia.

Wychłodzenie piskląt i spadek temperatury ciała najczęściej prowadzi do śmierci piskląt i podwyższonych upadków w pierwszych dobach ich życia.

Wpływ temperatury posadzki na jakość piskląt ma również grubość ściółki oraz izolacja powietrzna oddzielająca pisklę od posadzki. Zbyt wysoka temperatura z kolei powodować będzie poszukiwanie chłodu i grupowanie ptaków pod ścianami kurnika, przegrzanie piskląt mogące skutkować opóźnioną resorpcją woreczka żółtkowego i w efekcie nawet śmierć piskląt. Innymi zagrożeniami z uwagi na przegrzanie będą zaburzenia w pracy układu krwionośnego, prowadząc do przypadków wodobrzusza i podwyższonego współczynnika spożycia paszy na koniec cyklu.

Temperatura powinna być mierzona maksymalnie na wysokości głowy piskląt i wynosić: 32°C oraz 40-65% wilgotności względnej, oraz temperatura posadzki powinna wynosić 26-30°C.

Temperaturę należy obniżać o 0,5 - 1,0°C dziennie tak, aby w 7 dniu wynosiła ok. 27 - 28°C. Redukcję temperatury należy dokonywać uwzględniając zachowanie ptaków, gdyż to one są kluczowym indykatorem swoich potrzeb.

Minimum wentylacji, jaki należy zapewnić to: 1m³/kg masy ciała/godz. od pierwszego dnia pobytu ptaków na fermie.

- NIEUTRUDNIONY I SWOBODNY DOSTĘP DO WODY I PASZY -

Czas od wyjścia ze skorupy jaja do chwili pobrania pierwszego pokarmu na kurniku jest nazywany okresem krytycznym w życiu ptaków i nie może przekroczyć 72 godziny. W tym czasie pisklęta pobierają pokarm z woreczka żółtkowego, jednak woreczek żółtkowy nie może zastąpić naturalnego pobierania paszy na kurniku.

W okresie krytycznym pisklęta bezwzględnie powinny zostać zaopatrzone w paszę i wodę w czasie nie dłuższym niż 72 godziny od momentu wyjścia z jaja.

Brak swobodnego, nieutrudnionego dostępu do wody i paszy może doprowadzić do tak zwanej śmierci głodowej piskląt i tym samym podniesionych upadków w pierwszych dobach życia. Hodowca powinien upewnić się i sprawdzić, czy systemu pojenia i karmienia działają prawidłowo oraz, czy zostały dokładnie, nienagannie umyte tak by nie budziły żadnych zastrzeżeń. Linie pojenia powinny być tak ustawione, aby ptaki mogły łatwo znajdować i uzyskiwać dostęp do wody oraz żerować.

Ptaki nie szukają aktywnie pożywienia i wody, ale muszą się o nie „potknąć”. Ważne jest, aby umieścić wystarczająco dużo dodatkowych i łatwo dostępnych źródeł pożywienia jak np. papiery dla piskląt z rozsypaną paszą lub dodatkowych karmników.

Ilość rozsypanej paszy nie powinna przekraczać 40 gram. na jed-

no wstawione pisklę. Zbyt duża ilość będzie zalegała na kurniku narażając ptaki na spożycie zanieczyszczonej i nieświeżej paszy.

Ważne bardzo jest, aby zapewnić ptakom również dostęp do czystej, zimnej i świeżej wody. Hodowcy powinni pamiętać o skutecznej dezynfekcji linii pojenia podczas przerwy produkcyjnej oraz o regularnym sanityzowaniu podawanej wody. W myśl starego powiedzenia, że woda to również pasza.

Linie pojenia powinny być uniesione do wysokości głowy ptaków, w zależności od wielkości dostarczonych piskląt, a ciśnienie wody w poidłach odpowiednie tak, aby chroniło przed zmoczeniem ptaków lub też utrudnionym dostępem do wody na końcach linii pojenia.

- JAKOŚĆ, OBJĘTOŚĆ ORAZ RODZAJ ŚCIOŁKI, NA KTÓRY ZDECYDOWAŁ SIĘ HODOWCA -

Jakość ściółki jest bardzo ważna z uwagi na jej kilka ważnych funkcji: pochłanianie wilgoci z odchodów i rozlanej wody z linii pojenia, izolację od podłogi, zapewnienie ciepła i miękkość podłoża.

Ściółka powinna być odpowiednio rozłożona, wyrównana przy liniach karmienia i pojenia, bez nierówności. Powinna być również wolna od zanieczyszczeń mechanicznych i mikrobiologicznych. Pożądane cechy ściółki to ciepłochronność, higroskopijność i zdolność wchłaniania amoniaku oraz brak trudności z usunięciem po zakończonym cyklu.

Każdy z hodowców powinien mieć na uwadze, że ściółka jest wektorem potencjalnego zagrożenia epizootycznego, dlatego tak ważna jest dezynfekcja ściółki przed wstawieniem poprzez m.in. gazowanie parami środków chemicznych. Zabieg ten wykonuje się jako ostatni element dezynfekcji z zachowaniem okresu potrzebnego na wywietrzenie i nagrzenie kurnika.

Wybór odpowiedniego podłoża związany jest z również z jakością układu lokomotorycznego drobiu. Zbyt wilgotna ściółka powodować może rozwój grzybów pleśniowych i bakterii, odparzenia kończyn, schorzenia nóg i skóry.

Zbyt sucha lub zbyt sypka ściółka w przypadku torfu, lub peletu może prowadzić do zapylenia kurnika i tym samym prowadzić do schorzeń układu oddechowego.

- BARWA ŚWIATŁA ORAZ ODPOWIEDNIE OŚWIETLENIE WSZYSTKICH CZĘŚCI KURNIKA -

Światło jest jednym z podstawowych elementów egzystencji zwierząt. Bezpośrednim efektem promieniowania widzialnego jest działanie psychiczne, pozwalające zwierzęciu na orientację w terenie, wyszukiwanie paszy, jest ono także niezbędne przy obsłudze zwierząt.

W okresie pierwszych dni po wstawieniu istotne jest, aby utrzymywać stada w górnym zakresie 22 do 23 godzin przy dość wysokim natężeniu światła 30-40 lux dla zapewnienia odpowiedniego spożycia wody i paszy przez pisklęta.

Natężenie światła powinno wynosić min 20 lux, na minimum 80% powierzchni hali produkcyjnej.

Optymalne dla naturalnego zachowania ptaków jest światło cie-

płe lub neutralne.

- ŚWIADOMOŚĆ HODOWCY I PERSONELU OPIEKUJĄCEGO SIĘ STADEM -

Podczas wstawienia powinna zostać wyznaczona jedna osoba, która zajmie się skrupulatnym przeliczeniem wszystkich skrzynek z pisklętami, oceną czy przyjechała ilość zgodna z zamówieniem. Należy również w tym krótkim czasie wstawienia ocenić średnią wagę piskląt, ich jakość, ewentualne padłe ptaki w skrzyniach transportowych.

Wszystkie informacje uzyskane podczas wstawienia powinny zostać skrupulatnie odnotowane w protokole wstawienia i podpisane przez przedstawiciela zakładu wylęgu drobiu, najczęściej przez kierowcę.

Pisklęta po przyjeździe na fermę powinny zostać rozładowane szybko i sprawnie przy liniach karmienia i pojenia zaczynając od końca hali produkcyjnej, kierując się do wyjścia. Proces rozładunku powinien odbyć się przy zaciemnionym oświetleniu.

Wszystkie osoby powinny być przeszkolone i świadome znaczenia bioasekuracji, oraz przy pełnym zachowaniu dobrostanu zwierząt. Skrzynki powinny być opróżniane delikatnie na wysokości posadzki. Niedopuszczalne jest „zrzucanie” piskląt z wysokości.

- OBSADA NA KURNIKU I PLANOWANA ILOŚĆ WSTAWIANYCH SZTUK -

Obsada na kurniku powinna zostać zaplanowana już na etapie nakładu jaj do aparatów lęgowych. Zbyt wysoka obsada w stosunku do dostępu do punktów pojenia czy też karmienia będzie skutkowała utrudnionym dostępem do pożywienia.

Obsada powinna zapewnić dostęp minimalnie 0,66 cm brzegu karmidła dla 1 kilograma żywca i maksymalnie 15 piskląt na smoczek lub 0,66 cm brzegu poidła na 1 kilogram żywca przy maksymalnej obsadzie podczas ubiórki.

Hodowcy powinni świadomie planować obsadę mając na uwadze system wentylacji zainstalowany w sowych obiektach. Wentylacja powinna zapewnić min. 4,5 m³ na godzinę na kilogram żywca, by móc zapewnić odpowiednią wentylację w przypadku upałów przy maksymalnej obsadzie w okresie ubiórki.

- PODSUMOWANIE -

Postępowanie z obiektem i pisklętami w okresie przed wstawieniem i zaraz po jest newralgicznym punktem odchowu, bez względu na to, czy w kurniku produkowane są kurczęta brojlery lub też inny drób.

Okres przerwy produkcyjnej to tak naprawdę okres najbardziej intensywnej pracy i wcale nie oznacza przerwy, lecz czas, od którego zależeć będzie cały okres tuczu.

Czas, starania i pieniądze poświęcone na przygotowanie obiektu są jak inwestycja, która zwraca się po zakończonym cyklu produkcyjnym.

*Paweł Omyła
Lek. Wet. Kierownik Produkcji*

BEZPIECZEŃSTWO PASZ – JEDEN Z GŁÓWNYCH CZYNNIKÓW WARUNKUJĄCYCH BEZPIECZEŃSTWO ŻYWNOSCI

Swobodny przepływ żywności i pasz w UE może się dokonywać jedynie po spełnieniu wymagań zapewniających zdrowie ludzi i zwierząt. Pasy dla zwierząt mają bezpośredni wpływ na jakość i bezpieczeństwo żywności pochodzenia zwierzęcego, dlatego żywienie zwierząt przeznaczonych do produkcji żywności wymaga zapewnienia bezpiecznej i dobrej jakościowo paszy.

Zagadnienie bezpiecznej i dobrej jakościowo paszy stanowi przedmiot regulacji prawnych na szczeblu unijnym i krajowym. Zgodnie z wymaganiami pasza, która jest niebezpieczna nie może być wprowadzana na rynek ani podawana zwierzętom hodowlanym. Paszę uznaje się za niebezpieczną do wykorzystania

zgodnie z jej przeznaczeniem, jeżeli uważa się, że: ma negatywne skutki dla zdrowia ludzi lub zwierząt, powoduje, iż spożywanie żywności uzyskanej ze zwierząt hodowlanych jest niebezpieczne dla ludzi.

Pasy mogą być wprowadzane na rynek i stosowane wyłącznie wtedy, kiedy są bezpieczne i nie wywierają negatywnego wpływu na dobrostan zwierząt i środowisko. Bezpieczeństwo pasz jest definiowane jako: Ogół warunków, które muszą być spełnione i działań, które muszą być podejmowane na wszystkich etapach produkcji, i obrotu paszy (łańcuch paszowy) w odniesieniu do stwierdzanych zagrożeń - w celu zapewnienia zdrowia i dobrostanu zwierząt, ich produktywności oraz bezpieczeństwa surowców żywnościowych.

W celu zapewnienie wysokiego poziomu bezpieczeństwa pasz podmioty działające na rynku pasz wprowadzają, wdrażają i stosują stałą, sformułowaną na piśmie procedurę lub procedury oparte na zasadach (HACCP). System HACCP oznacza Analizę Zagrożeń i Krytycznych Punktów Kontroli, a jego najważniejsze elementy to:

- Identyfikacja mogących pojawić się zagrożeń
- Ocena ich wpływu/szkodliwości

- Oszacowanie prawdopodobieństwa wystąpienia danego ryzyka
- Określenie środków nadzoru

Przedsiębiorcy z branży paszowej zobowiązani są również do dokumentowania spełniania wymogów systemu HACCP. Należy zapewnić możliwość śledzenia (identyfikowalność) pasz na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji. Spełnianie wymogów w zakresie bezpieczeństwa pasz wymaga najwyższej rzetelności i jakości w całym łańcuchu dostaw.

Standardy bezpieczeństwa żywności dla surowców i produktów – dotyczą wszystkich etapów jej produkcji i dystrybucji („od pola do stołu”), czyli całego łańcucha dostaw - również paszy i żywienia zwierząt, dlatego tak ważna jest dla nas jakość i bezpieczeństwo przetwarzanych surowców oraz produkowanych pasz. W celu spełnienia wymagań prawnych został opracowany i wdrożony w naszej organizacji szereg wymagań, procedur i instrukcji opartych na zasadach HACCP. Zapewnienie bezpieczeństwa żywności od pola do stołu dotyczy każdego pracownika Agri Plus Sp. z o.o. – każdy z nas ma ważną rolę do odegrania. Zapewnienie bezpieczeństwa pasz i żywienia zwierząt warunkuje bezpieczeństwo żywności, a to leży w naszym interesie.

W celu dalszego doskonalenia Systemu Zarządzania Bezpieczeństwem Pasz opartym na systemie HACCP, w pierwszym kwartale 2022 nasza organizacja przystąpiła do łańcucha GMP+ FSA – certyfikowanego systemu zarządzania bezpieczeństwem pasz.

GMP+ FSA jest systemem służącym zapewnieniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa pasz we wszystkich ogniwach łańcucha produkcji pasz - wymogi nie ograniczają się wyłącznie do zakładów produkcyjnych, obejmują też handel, magazynowanie i transport. Wymagania, które stawia standard względem uczestników łańcucha

GMP+ FSA są niekiedy bardziej restrykcyjne, niż przepisy prawa i regulacje paszowe. GMP+ FSA jest systemem jakościowym o zasięgu międzynarodowym, obecnie certyfikowanych jest ponad 18.000 firm z ponad 80 krajów, Agri Plus Sp. z o.o. jest jedną z nich.

W ostatnim czasie nasza organizacja przeprowadziła szereg dodatkowych badań mieszanek paszowych przeznaczonych dla różnych grup żywieniowych w celu potwierdzenia spełnienia wymagań stianianych przez nasz System Zarządzania Bezpieczeństwem Pasz. Wszystkie otrzymane wyniki są zgodne z wymaganiami i nie stanowią zagrożenia dla bezpieczeństwa żywności, w tym bezpieczeństwa pasz.

Pojęcie feed fraud jest wyzwaniem dla Systemu Zarządzania Bezpieczeństwem Pasz, jednak obecnie bezpieczeństwu pasz poświęca się więcej uwagi, niż kiedykolwiek przedtem. Ścisły nadzór nad łańcuchem dostaw oraz ciągle doskonalenie Systemu Zarządzania Bezpieczeństwem Pasz są gwarancją zapewnienia nie tylko bezpiecznej paszy ale i bezpieczeństwa ogółu w tym konsumenta jako ostatniego ogniwia opisanego powyżej łańcucha bezpieczeństwa żywności „od pola do stołu”.

Dominika Piłat

Kierownik Działu Jakości / Pełnomocnik ds. Jakości

BIOASEKURACJA - DOKUMENTY

Z punktu widzenia ochrony przed ASF najistotniejszym elementem jest fizyczne zabezpieczenie ferm przed możliwością wniknięcia wirusa. Niemniej jednak równie istotne jest prowadzenie i posiadania aktualnej dokumentacji związanej z bioasekuracją.

Obowiązujące od lat przepisy prawa oraz opublikowane wytyczne mogą przyczynić się do podniesienia poziomu bioasekuracji w gospodarstwach.

Oprócz podjętych działań, związanych z posiadaniem i regularnym uzupełnianiem mat we wjazdach i wyjściach do gospodarstwa oraz wejściach i wyjściach z budynków inwentarskich, mamy obowiązek posiadania rejestru uzupełniania w/w mat. Także wszystkie zabiegi DDD (mycie i dezynfekcja budynków oraz sprzętu, deratyzacji i dezynsekcja) powinny zostać potwierdzone w odpowiednich rejestrach. W powyższych rejestrach należy podać nazwę stosowanego do dezynfekcji środka oraz ilości przygotowanego roztworu, w tym ilość zużytego środka. W przypadku deratyzacji i dezynsekcji również podajemy nazwę środka wraz z ilością użytą do przeprowadzenia zabiegu.

Obowiązek w nadzorowaniu osób wizytujących oraz pojazdów wjeżdżających do gospodarstw potwierdzamy regularnymi i rzetelnymi wpisami w dedykowanych rejestrach. Istotne jest uzupełnianie wszystkich wymaganych w nich informacji, m.in. daty i miejsca ostatniego kontaktu z innym gospodarstwem utrzymującego trzodę chlewną.

Jesteśmy zobowiązani do prowadzenia spisu świń z podziałem na grupy zwierząt i aktualizowania go po każdej zmianie ilości zwierząt w poszczególnych grupach. W spisie w uzasadnionych przypadkach rejestrujemy zwierzęta w grupach:

- A) Maciory- samica po pierwszym wyproszeniu
- B) Loszki- dojrzała samica do pierwszego wyproszenia
- C) Tuczniki- świnię od 10 tygodnia życia do dnia uboju
- D) Warchlaki- świnię od odsadzenia do 10 tygodnia życia
- E) Knury- dojrzałe samce używane do rozrodu
- F) Prosięta- zwierzę od urodzenia do odsadzenia

Raz w roku do 31.12 mamy obowiązek dokonania spisu świń w gospodarstwie oraz złożenia informacji o ilości zwierząt w gospodarstwie w systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt bądź w Powiatowym Biurze ARIRM.

Zabezpieczenie budynków inwentarskich przed dostępem innych zwierząt oraz stały nadzór nad tym zabezpieczeniem jest jednym z podstawowych elementów wpływających na poziom bioasekuracji. Czynności przeglądu budynków potwierdzamy wpisami w dokument przeglądu szczelności budynków z rekomendowaną przez GLW częstotliwością raz na dwa tygodnie.

Gospodarstwa znajdujące się w II i III obszarze objętym ograniczeniami muszą posiadać zatwierdzony Plan Bezpieczeństwa Biologicznego. Plan ten powinien określać podział fermy na strefy czystą i brudną. W strefie czystej znajdują się budynki inwentarskie, magazyny pasz oraz ściółki.

W planie należy także opisać w jaki sposób są do stada wprowadzane nowe zwierzęta.

Wymagane są procedury według których przeprowadza się zabiegi mycia i dezynfekcji budynków, środków transportu, używanego sprzętu oraz higieny osób obsługujących świnię. Musimy posiadać procedury gospodarowania zwierzętami padłymi i ich przekazywania uprawnionym podmiotom oraz dotyczące przeprowadzania remontów na fermie.

Elementem planu jest także program szkoleń dla pracowników lub szkoleń osób hodowców, jeśli nie zatrudniają pracowników. Należy także określić zasady dokonywania przeglądu zasad obowiązujących w gospodarstwie. Przeglądu tego należy wykonać co najmniej raz do roku lub częściej w uzasadnionych przypadkach.

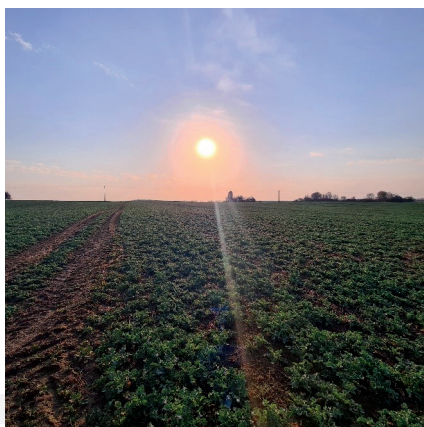
Również w planie bezpieczeństwa określamy założenia przeprowadzania co najmniej raz w roku audytu wewnętrznego/ oceny zasad bioasekuracji obowiązujących w gospodarstwie.

Wszystkie dokumenty należy prowadzić w sposób rzetelny oraz na bieżąco. Musimy również pamiętać o składaniu podpisów przy każdym wpisie.

*Anna Iwanicka - Pawłowicz
Specjalista ds. Jakości*

PRODUKCJA ROŚLINNA BONIN

Tegoroczne żniwa przebiegały sprawnie, bez istotnych utrudnień. Na początku żniw pogoda nam sprzyjała. Zaczęliśmy od zbirów jęczmienia i rzepaku. Wilgotność rzepaku wynosiła poniżej 9%. Zebraliśmy ziarno o dość dobrej jakości i braku zanieczyszczeń. Parametry ziarna rzepaku okazały się bardzo zadawalające, włącznie z jego zaolejeniem powyżej 40%. Pierwsze partie sprzedanego ziarna pozwoliły uzyskać z tego tytułu dopłatę do ceny kontraktowej. Należy być zadowolonym z plonowania rzepaku, które było wyższe w stosunku do lat ubiegłych. Mimo nie najlepszych nastojów związanych z wiosenną suszą, plony jęczmienia okazały się również zadawalające. Nadmienić tu należy, że zebrane ziarno było o wysokich parametrach jakościowych. Słoneczna pogoda w pierwszych dniach sierpnia pozwoliła na intensyfikację prac żniwnych, związanych ze zbiorem pozostałych zbóż. W pierwszej kolejności zbieraliśmy zboża na słabszych stanowiskach, gdzie szybciej osiągały pełną dojrzałość. Niestety w połowie sierpnia intensywne opady wstrzymały na parę dni prace żniwne, zwiększając obawy na dobrą jakość ziarna. Pogoda pogarszała się w miarę jak postępowały żniwa. By nie stracić zbyt długo pozostawionej na polu produkcji, zdecydowaliśmy się w końcu żniw na zbiór wilgotnego ziarna i przepuszczenie go przez suszarnię.

Równolegle ze żniwami prowadziliśmy aplikację gnojowicy na poszczególnych ścierniskach lub wapnowanie pól połączone z pierwszymi uprawami. Do wapnowania pól wykorzystaliśmy wapno węglanowo-magnezowe dawkując je w ilości ok 3t/ha pod zasiewy pszenicy ozimej. Kolejnym etapem było nawożenie pól nawozem PK w ilości 250kg/ha pod zasiewy rzepaku ozimego, pszenicy ozimej, jęczmienia ozimego i pszenżyta ozimego. W drugim tygodniu sierpnia rozpoczęliśmy orkę pod rzepak ozimy zagęszczając mocno przesuszoną glebę wałem przedsięwzięciem. Mimo niekorzystnych i bardzo trudnych warunków pracy związanych z uprawą pól, udało nam się zakończyć siewy rzepaku we właściwym terminie. Podczas kolejnych zasiewów tj. jęczmienia ozimego, pszenżyta ozimego, żyta ozimego oraz pszenicy ozimej warunki pracy również nas nie oszczędzały, ponieważ zmierzaliśmy się z długotrwałą i dotkliwą suszą, która w uprawie bezorkowej mocno dała się we znaki. Tegoroczna struktura zasiewów uległa lekkim zmianom, gdyż planujemy wprowadzenie nowej rośliny jaką jest słonecznik na ziarno. Jest to roślina której nigdy wcześniej nie uprawialiśmy.

UPRAWA	POWIERZCHNIA 21/22	POWIERZCHNIA 22/23
RZEPAK OZIMY	407	354
LUBIN	146	171
JĘCZMIEN OZIMY	294	333
PSZENICA OZIMA	308	406
SŁONECZNIK	0	142
ŻYTO OZIME	792	655
PSZENŻYTO OZIME	231	117
ŁĄCZNIE	2178	2178

Wschody zbóż początkowo nie wyglądały zadowalająco, a sytuacja hydrologiczna nie ulegała poprawie. Po dłuższym okresie jesiennej suszy pojawiły się pierwsze opady, które w połączeniu z dość wysoką temperaturą spowodowały gwałtowny i równoległy rozwój ozimin. Sytuacja spowodowała spiętrzenie prac związanych z ochroną herbicydową, którym stawiliśmy czoła kończąc sezon wykonując ponad 90% oprysków. Aktualnie zboża ozime charakteryzują się bardzo dobrą kondycją, która rokuje dalszy korzystny rozwój.

Wszechobecna susza nie ułatwiała nam pracy w produkcji roślinnej, ale znacznie przyspieszyła wywóz i aplikację gnojowicy z poszczególnych ferm, umożliwiając bezproblemowy i szybki transport po polach. W tym przypadku udało nam się zakończyć sezon wywozu i aplikacji gnojowicy w pożądanym terminie bez większych awarii i przestojów. Wynik wywiezionej gnojowicy okazał się zbliżony do sezonu ubiegłego.

Podsumowując sezon 2021/2022 został zakończony pomyślnie. Nowo rozpoczęty sezon 2022/2023 mimo wielu przeciwności napała optymizmem. Oziminy są w dobrej kondycji, a ich stopień rozwoju pozwoli na prawidłowe przezimowanie.

Maciej Minkiewicz
Zastępca Kierownika Produkcji Roślinnej

JAKI BYŁ TEN 2022 ROK

Grudzień to, tradycyjnie, czas podsumowań. Rok 2022 niebawem przejdzie do historii. Warto go podsumować i odpowiedzieć sobie na pytanie co nas może czekać w nadchodzącym 2023.

Gdybyśmy w ubiegłe żniwa powiedzieli sobie, że za ponad rok 1450 za tonę pszenicy będzie dobrą ceną, a cena poniżej 4000 złotych za tonę saletry, wręcz ceną doskonałą niewielu wzięłoby to na poważnie. Śruta sojowa po 2600? Zupełna abstrakcja, a jednak to dziś nasza rzeczywistość. Dekada niskich, przewidywalnych cen za nami. Niektórzy analitycy określają ją mianem złotej, takiej na którą będziemy spoglądać z nostalgią. Mamy do czynienia z bezprecedensową podwyżką cen wszystkich środków do produkcji.

Inflacja, której jesteśmy świadkami ma charakter podażowy, co oznacza, że w niewielkim stopniu napędza ją to, ile kupujemy i konsumujemy. Znacznie bardziej wpływają na nią surowce i ich ceny. Ceny rosną, ale z drugiej strony mamy coraz więcej informacji o nadchodzącym spowolnieniu gospodarczym. Zarówno Komisja Europejska jak i poszczególne gospodarki światowe tną prognozy wzrostu gospodarczego na nadchodzące lata. Niższa konsumpcja z pewnością przełoży się na spadek cen. Łatwo to zaobserwować na rynku stali, gdzie ceny spadły trzykrotnie, a gaz naturalny, który jeszcze niedawno był najdroższym medium suszarniczym (tańszy od niego był olej opałowy, a najtańsza... pszenica) potaniał do poziomów jakie obserwowaliśmy przed wybuchem wojny w Ukrainie.

Warto, również, zauważyć dobre perspektywy dla plonów w USA czy Brazylii. Ponadto największego importera surowców Agro jakim są Chiny również dopada spowolnienie. Zmniejszony przerób soi w połączeniu z mniejszym importem będzie wywierał presję na światowe ceny w nadchodzących miesiącach.

Chiny w dalszym ciągu podtrzymują politykę "zero COVID". Wbrew pojawiającym się pogłoskom, dotyczącą złagodzenia restrykcji, Chiny w dalszym ciągu pozostają przy obecnie wprowadzonych restrykcjach polegającym na lockdownach całych miast i przymusowym testowaniu się obywateli.

Ostatnie doniesienia rynkowe w zakresie produkcji fosforanu dwuwapniowego informują o zamknięciu się jednego z producentów właśnie z uwagi na poziom wzrostu zakażeń i konieczności zamknięcia fabryki. Dlaczego to takie istotne? Kraj Środka stał się znaczącym dostawcą tego komponentu (niezbędnego dla hodowli zwierząt). Po wybuchu wojny w Ukrainie Litewski dystrybutor został objęty sankcjami nałożonymi na Rosję z racji struktury właścicielskiej. Podaż została drastycznie ograniczona.

Warto podkreślić, że Chiny są jednym z największych producentów i dostawców aminokwasów syntetycznych. Bez tych składników naszym żywieniowcom byłoby bardzo trudno zbilansować pasze. W niektórych przypadkach mogłoby to być, wręcz, niemożliwe. Moce produkcyjne Chin w zakresie produkcji Lizyny i Treoniny, są stosunkowo duże, a ceny po znaczącym wzroście w pierwszej połowie roku lekko opadają. Walina oraz Tryptofan praktycznie, są niedostępne w Chinach stąd ich ceny bardzo szybko rosną.

Wróćmy, jednak, do Polski. Rok 2022 pod względem plonów i ich jakości był bardzo zróżnicowany. Zachód kraju dotknął deficyt opadów co odbiło się niekorzystnie na plonie kukurydzy. Jeszcze w kwietniu mówiło się o rekordowych zbiorach. Niestety późniejszy okres suszy w czasie zawiązywania kolby sprawił, że średnio mówi się o wydajności 5-7 ton kukurydzy mokrej z hektara, a w niektórych miejscach dochodziło nawet do 2 ton mokrej. Sytuacja dużo lepiej przedstawia się na wschodzie kraju, gdzie plony są dużo większe. Zbiory zbóż podstawowych w 2022 r. można uznać za udane. Dopisała jakość jak i wydajność, która w większości regionów kraju była lepsza, niż przed rokiem. To w połączeniu z ofertami z Ukrainy powoduje presję cenową zarówno w pszenicy jak i na kukurydzy.

Z roku na rok polepsza się w gospodarstwach infrastruktura magazynowa co może świadczyć o zmianie nastawienia dotyczącego sprzedaży w same żniwa. Kolejki do skupów w żniwa nie są już normą. Warto podkreślić, że niezależnie od tego czy składa się zboże u siebie czy też kupuje się usługę przechowania nie jest to za darmo. Gospodarstwa rzadko liczą własną pracę i finansowanie jako

koszt, ale warto się nad tym zastanowić podczas analizy oferowanych cen.

Dużo gospodarstw rolnych po słabych zbiorach oraz po zakupie nawozów deklaruje przerwę od uprawy kukurydzy. W następnym sezonie wielu rolników chce zasiać zboża zamiast kukurydzy. W sezonie 2022 nie odnotowujemy podwyższonych wilgotności dostarczanych zbóż. Dobra pogoda podczas żniw, brak konieczności dosuszania, a także coraz lepsze urządzenia pomiaru wilgotności pojawiające się w gospodarstwach pozwalają nam na coraz większy postęp. Niestety widać większe ilości sporyszu. Dla trzody jest to bardzo problematyczne, ale jak już wcześniej można było przeczytać lokalnie problem zawsze wspólnie można rozwiązać.

Co czeka nas w nadchodzącym sezonie? Trudno przesądzać o tym jaka będzie pogoda. Nie wiemy w jakiej cenie kupicie Państwo nawozy i środki ochrony roślin. Niepokoi nas projekt zakazu stosowania GMO w paszach co w praktyce może zniweczyć naszą konkurencyjność na rynkach. W praktyce zakaz stosowania GMO spowoduje, że dalej w sklepach będzie mięso ze zwierząt karmionych paszami z GMO tylko nie będą pochodziły z naszej, rodzimej, hodowli. Komu zależy na pogorszeniu konkurencyjności naszych hodowców? Tego nie wiemy.

Wiemy, natomiast, że dla nas kluczowym jest prowadzenie zakupów zbóż i kukurydzy od lokalnego producenta. Koszt transportu jest dużo niższy, jakość jest kontrolowana a ewentualne problemy są nam znane, gdyż jesteśmy z tego samego rejonu. A skutki możemy rozwiązać wspólnie w krótkim czasie. Naszym celem jest wspieranie rynków lokalnych i budowanie relacji opartych na partnerstwie i zaufaniu. Zapraszamy do kontaktu z naszymi kupcami. Poniżej znajdziecie Państwo mapę z danymi kontaktowymi. Niezależnie od tego jaki będzie ten sezon, razem możemy więcej.

Krzysztof Ulas
Dyrektor Działu Zakupów

Anna Elsner
Kierownik Działu Surowcowego

Grzegorz Piętał-Przybytek
Koordynator Makroregionu Południowy Wschód

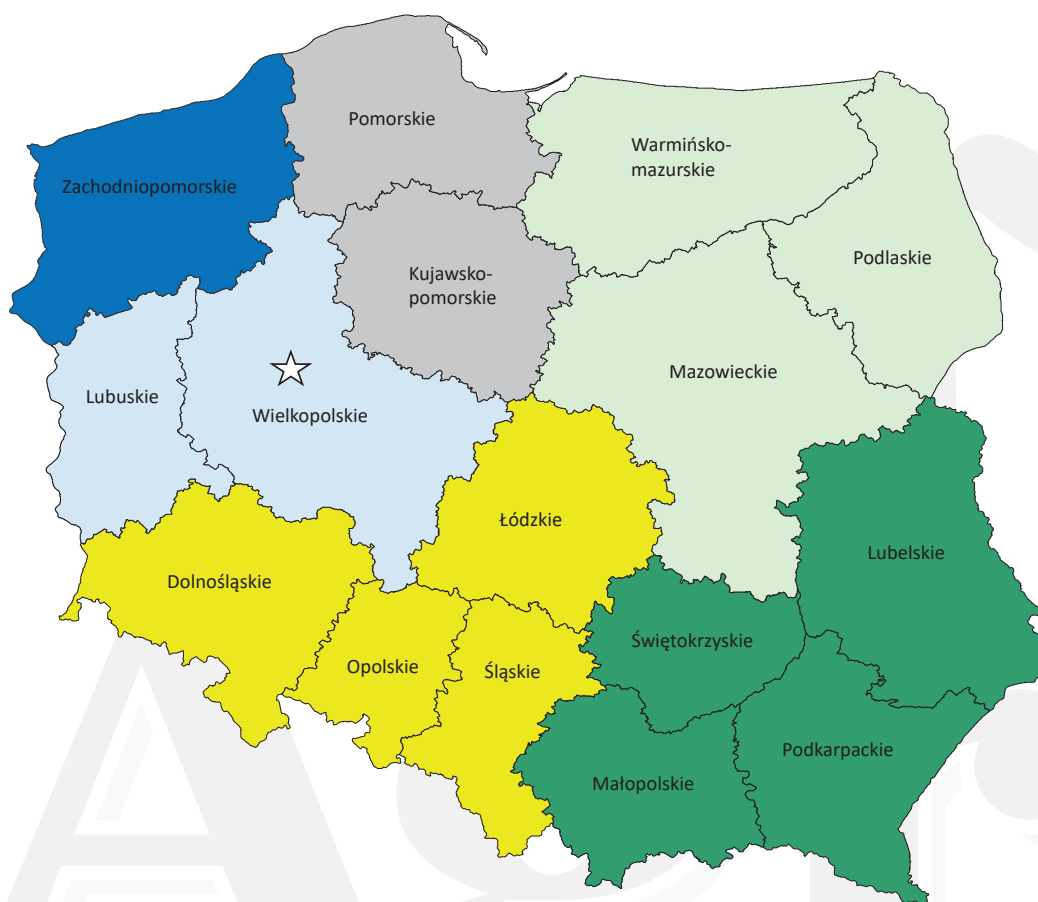
Bartosz Szymaniak
Koordynator Makroregionu

Plus

SKUP ZBÓŻ AGRI PLUS

Agri Plus prowadzi skup zbóż w 6 swoich wytwórniach oraz 31 magazynach na terenie całego kraju. Możliwość odbioru własnym transportem. Nasze skupy czynne są od poniedziałku do piątku.

Znajdź lokalnego przedstawiciela ds. Skupu Zbóż

	Szamotuły: 668 271 896		Grodków: 696 944 091
	Czarne Małe: 728 432 837		Zamość: 692 492 715
	Kraplowice/Bąkovo: 728 432 840		Stachy: 667 670 580/ Kętrzyn: 797 582 264

Aktualny cennik znajdziesz w:

- www.agriplus.pl/produkcja-pasz/ceny-zboz/
- aplikacja AGRI PLUS w sklepie PLAY (tylko dla android)

2023

STYCZEŃ

PN	WT	SR	CZW	PT	SOB	NDZ
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

LUTY

PN	WT	SR	CZW	PT	SOB	NDZ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28					

MARZEC

PN	WT	SR	CZW	PT	SOB	NDZ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

KWIECIEŃ

PN	WT	SR	CZW	PT	SOB	NDZ
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

MAJ

PN	WT	SR	CZW	PT	SOB	NDZ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

CZERWIEC

PN	WT	SR	CZW	PT	SOB	NDZ
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

LIPIEC

PN	WT	SR	CZW	PT	SOB	NDZ
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

SIERPIEŃ

PN	WT	SR	CZW	PT	SOB	NDZ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

WRZESIEŃ

PN	WT	SR	CZW	PT	SOB	NDZ
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

PAŹDZIERNIK

PN	WT	SR	CZW	PT	SOB	NDZ
					1	
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

LISTOPAD

PN	WT	SR	CZW	PT	SOB	NDZ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

GRUDZIEŃ

PN	WT	SR	CZW	PT	SOB	NDZ
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

www.agriplus.pl

Dyrektor produkcji ds. Warchlakarni i Tuczarni

Paweł Boron
tel. +48 604 085 655
pawel.boron@agriplus.pl

Koordynatorzy Regionów:

Artur Pietrzak
tel. +48 668 153 542
artur.pietrzak@agriplus.pl

Rafał Grzebiński
tel. +48 602 469 068
rafal.grzelinski@agriplus.pl

Jędrzej Stefański
tel. +48 668 153 539
jedrzej.stefanski@agriplus.pl

Kamila Wieloch
tel. +48 734 475 810
kamila.wieloch@agriplus.pl

Piotr Niezbecki
tel. +48 668 153 543
piotr.niezbecki@agriplus.pl

Kamil Kielak
tel. +48 882 148 437
kamil.kielak@agriplus.pl

Marek Stepanik
tel. +48 606 135 594
marek.stepanik@agriplus.pl

Marek Tosik
tel. +48 600 373 688
marek.tosik@agriplus.pl